

13. Készülének vitézek ütközetre,
Fejőnként sebes kópiatőrésre,
Vitéz Turi György jöve közinkbe
Vitézivel az elvégezött helyben.
14. Vigan lakik Turi az vitézőkkel,
Köszöni a bort reájok szeretettel:
"Mikor szembe megyünk az ellenséggel,
Adja Isten, járjunk jó szerencsével."
15. De hogy az törökök igen késének,
Ők miként csalárdok el nem jövének:
Kivül valók megint haza menének,
Kiki mind ő urakkal elmenének.
16. Ezt, hogy hallák törökök az végekben,
Hogy vitézek vannak hazamenésben
És kik maradtak meg az vitézekben:
Indulának bizván ők nagy örültökben.
17. Előljárót rablani bocsátának,
Ugy mind háromszázan találtatának,
Kiki Korpona felé igen rablának,
Derék erő az lesben maradának.
18. Rabló törökre mikor találának,
Azok gyorsan hátat hamar adának,
Sok rabokat ott megszabadítának,
Nyerességgel igen szépen járanak.
19. Örülének szegény rabok, hogy láták,
Turi Györgynek hogy az szavát meghallák,
Az Uristent ők segítségül hívák,
Hogy az ellenséget ők megbirhassák.
20. Biztatja igen az szegény rabokat:
"Ne féljenek, ime az pogányokat,
Nekünk adja még ma Isten azokat
És megrontja mind az ő hatalmokat."